

יז א מיי פ"ו מהלכות מירות הלכה טו:

יח ב מיי ש"ס הלכה יג:

תורה אור השלם

- ↑ וְעֵשָׂה הִבְחִין אֶחָד לְחֻטָּאת וְאֶחָד לְעֵלְוָה וְכַפֵּר עֲלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל הַקֹּדֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת רֵאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא: מדרבא: ו יא
- ↑ וְהִזְיֵר לִיךְ אֶת יָמֵי נַרְדִּי וְהִבְיֵא כִּבְשׁ בֶּן שָׁתָרוֹ לְאֶזְשֵׁים וְהִרְאֶשְׁנֵים וְיָקֻלוּ בִּי קִטְמָא בְּמַדְבְּרֵי ו יב

נוסחת הריב"ן

נוסחת הריב"ן [6]
לח כרבי: [ב] נקטנו בה גבי ויזה ממכתב: [ג] שהיא: [ד] מחוסר זמן הוא להקדיש דלתי שמיי נמי ליה שעה שראוי להביא קרבן ואי נעמא ביום שמיי מייבי קרבן על כל אחת ואחת. והשאר ליתא: [ה] מחיי הקרבה: [ו] דמתיב ביה: [ז] ואע"פ: [ח] כתיב כחוב כלן כוה"ל וה"ג וכו"א קרבן א"י על הכל עד שיביא אשמו הביא אשמו ונעמא הביא אשמו ונעמא מביא קרבן על כל אחת ואחת ביאח טעמיה ולא הביא אשמו מונה אין ממחלין כו' והשאר ליתא. [ט]וע' כי נראה טע"ס: [י] שטי: [יג] כתיב כחוב כלן כוה"ל לפי שמתיב בכל השמיות שמורה שהן מעבידן כדלמרינן הביא כפתרו אוכל בקדשים כן אשמו מעכוכו כו': [כ] תימיל: [ל] לא נעמי מיעוטה דהא לא אחא לא משום טומאה ולא משום מירות כו': [מ] כתיב כחוב זה הדבור לעיל כתיב:

מוסף רש"י

לילה לאו מחוסר זמן הוא. אין מחוסר זמן נמי שהגיע לילו להקדיש קרבנותיו (תניגה ט:).

פ"י הרא"ש

ביום ההוא למה לי תנאו ענין לד'. כלומר ביום ההוא של הגבלות: לוקמיה כו' ובגון שנטמא בליל ח' דקריי ביה טומאות הרבה דמתחיל' ליל ח' חלה עליו נזירות טהרה וחדא קרבן הוא הימתי דאבותי לא יצאת שעה שראוי להביא קרבן עד לתפא. ומדלא מוקי לה הכי ש"מ קסבר לילה לאו מחוסר זמן דכל דבר שזמנו ביום מתחלה הלילה יש לו דין היום אע"פ שאינו מביא קרבן בלילה הילכך מביא ב' קרבנות: אח הבא תליא. כלומר לא מצית למפשת דלילה לאו מחוסר זמן הוא מדלא אוקמא כו' דאפי' אי לילה מחוסר זמן לא הצי לאוקמא כו' דאי אמרת לילה מחוסר זמן אימת מחוי לקרבן נזיר מצפרא טהרה נמי לא חילתא עד צפרא דוכפר וקדש את ראשו בשעה הראויה להביא קרבן חייל עליה נזיר טהרה וכי נטמא בלילה טומאה אריכתא הוא. ואי אמרת לילה לאו מחוסר זמן נזי' טהרה חלה מאורתא וכי נטמא בלילה מביא קרבן על כל וא' כמו שנטמא ביום ח': גופא נטמא בו וכי. הך גופא לא הוי כשאר גופא שבתלמוד אלא שלושן נזיר משונה שהרי לא הביא זאת בהרייתא לעיל אלא משום דרבי יוסי איירי בהך ענינא אמרי גופא : מתחיל ומונה מיד. פ"י מיד בו' אחר שזוה ועבל דס"ל רזני' טהרה חיילא בו' כו' יוסי בר יהודה. וכן מוכח לקמן פ' כ"ג דתנן ואינו מתחיל למנות עד שיטהר ומיבעי ליה בגמי' עד שיהיה בו' ומני ר"א היא. והאי דקים ליה לתלמוד הכי ולא בעי לפרשי מתחיל ומונה מיד בח' אע"פ

מי שאמר פרק שלישי נזיר

וְרַבִּי בַּיּוֹם הַהוּא לָמַד י. דממילא ידעינן דאשמיי קאי: **אע"פ** ש"א הביא קרבנותיו. דפשטיה דקרא משמע דלא חייל עליה

מירות עד שיכפר בעולה ובחטאת דכתיב בקרא [קודס] וקדש ראשו

והשתא אחי יתורא דזיוס הוא לאשמועינן דחייל עליה מירות זיוס

שמיי אע"פ שלא הביא קרבנותיו:

לֹאֲקֻמָּה כרבי ובגון שנטמא בל"ה

שמיי. דחייל עליה

מירות קודס הבאת קרבנותיו ול"ג [דחול] פ"י כיון [דמרב"נ] לרבי זיוס

השמיי אע"פ שלא הביא קרבנותיו

א"כ גם כליל שמיי חייל עליה מירות

ושייך² ליוס שמיי ומעמה נוקי למתני

כרבי דנטמא כליל ח' דכיון דחייל

עליה מירות טומאות הרבה יש כאן

ומ"מ פוטר עכמו בקרבן אחד לפי

שלא ילא שעה אחת הראויה להביא

קרבנותיו דאין מקריבין קרבנות

כלילה מבזים לזותו מדלא מוקי לה

הכי נימא קסבר ליליא לאו מחוסר

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

זמן הוא פ"י ולא לענין שיוכל להקריבו

מי שאמר פרק שלישי נזיר

ורכ חסדא מאי דוחקיה לאוקמיה כרבי יוסי כרבי יהודה לוקמהו

כרבי. ומשכחת ל"ה דלית זהו טומאות הרבה: **כגון דחויא כליל**

שמיי. כלומר דנטמא כליל שמיי והאי דאמר דחויא לאו דוקא

הכל אלא איידי ד'דנקיט לה בזמנ' כריתות [ט]. נקטיה להכא וחזר ונטמא

כליל שמיי דטומאות הרבה איכא

מכיון דנטמא כליל ח' וחילא עליה

טהרה ואינו חייב עליהן אלא קרבן

אחד לפי שעדיין לא הגיע יוס שמיי

ג' שהיתה שעה הראויה להביא זה

קרבן: **ומדלא מוקים לה.** רב חסדא

ככה"ג ואליצא דרבי תיפשוט מינה

דלית ליה לרב חסדא דלילה לאו

מחוסר זמן הוא [ז] דאס נטמא כליל

שמיי הוה כנטמא זיוס שמיי דנטמא

דשעה שראויה להביא קרבן אע"ג

דאינו קרב עד היום [א] דמיא הלילה ליוס

וחייב קרבן על כל אחת ואחת: **אמר**

רב אדא בר אבהו. אפילו אי לית

ליה לרב חסדא דלילה מחוסר זמן

הוא אכתי לא מתוקמא ליה כרבי

דהא זהא תליא: **דאי אמרס לרבי**

מחוסר זמן הויא אימא מיסתוי לקרבן

לאפרא וניזיוס טהרה נמי לא חיילא

עליה עד לפרא. והילכך כי מיטמי

כליל שמיי כולה טומאה אריכתא היא

ולית לך למיזנר זהו טומאות הרבה

ואי אמרת דלרבי אינו מחוסר זמן

דלילה נמי ה'זמן הקרבה ולית זהו

טומאות הרבה מירות טהרה נמי

חיילא מחורתא וחייב קרבן על כל

טומאה וטומאה הילכך לא מיתוקמא

כרבי כלל: ה"ג ס"ר **נטמא כשצעי**

וחזר ונטמא בו. ולית ספריס ו'דגרסי

זיה גופא נטמא כשצעי כו' ושבזשא

הוא דקיי"ל דכל היכא דכתב גופא

דכבר נשנית היא שמעתא לעיל ואינו

הכא לא נשנית כלל: **מחיל ומונה.**

למירות טהרה מיד כיון שהגיע שמיי

ו'אפילו שלא הביא קרבנותיו דברי

הל' על אלעזר: [א] **וחכ"א קרבן אחד על**

הכל עד שיביא חטאשו הביא חטאשו

ונטמא מביא קרבן על כל אחת ואחת

הביא חטאשו ולא הביא אשמו מונה. מירות דטהרה אכל אס לא הביא

חטאשו אינו מונה. לעולם אין מתחילין למנות למירות טהרה עד שיביא

חטאשו אחד מהללו [ט] שני מורים שמביא אחד לחטאת שאס נעמא

קודם שהביא חטאשו אינו מביא אלא קרבן טומאה אחד אכל אס הביא

חטאשו ולא הביא אשמו כבש בן שנתו לאשס מונה למירות ימי טהרה:

[י] **כך אשמו מעכוכו.** שלא יתחיל למנות עד שיביא אשמו: **שלמא**

לר' אליעזר. דלמר מתחיל ומונה מיד: **אע"פ שלא הביא קרבנות.**

ו'מתחיל למנות מצו זיוס. ולרבנן אחא ליה ההוא אע"פ שלא הביא את

אשמו: **אע"פ שלא הביא עולאסו.** שהאחד לעולה וזלכד שהביא אשמו

וחטאטו מתחיל למנות: **משום עולה לא** [י] **ל' מיעיבאי.** דהיא לא אחיא

לא משום עולהס) ולא משום מירות אלא לדורות בעלמא: **מ'גל האשמוס**

שכחורה מעכוכו. כדלמרינן (רצמות דף עז:;) הביא כפרתו אוכל בקדשים:

ת"ל

הביא חטאשו ולא הביא אשמו מונה ולא הביא חטאשו ולא הביא חטאשו

מורה א"כ ע"כ מדהביא קרבן על טומאתו שנטמא

בח' צ"ל שהתחיל למנות נזירותו מאתמול ולקמן

דקאמר ר"א היא הוה מצי למי' ר"י ברבי יהודה

היא. וכן לעיל הוה מצי למימר ר"א היא: ביום

ההוא אע"פ שלא הביא קרבנותיו כלומר אע"פ

שלא הגיע זמן הבאת קרבנותיו דהיינו משביעי

וכדודיש ר"י בר יהודה ור"א לעיל: וארבע מתלוקות

ר"י בר יהודה ור"א משביעי הוא דחיילא נזי'

טהרה ור' סבר דמח' הוא דחיילא נזי' טהרה אע"פ

שלא הביא קרבן. ורבנן סברי דלא חיילא עד שיביא חטאטו. ור' ישמעאל אומר אפילו אשמו. וא"ת הא דקאמר רב חסדא

לעיל אי בנטמא בח' וחזר ונטמא בח' הרי יצאת שעה שראוי להביא בה קרבן מגלתי דר' דלא כרבנן ודלא כר' ישמעאל.

ו"ל דלישא דמילתיה דר' משמע ליה הכי מדקאמר ביום הבאת קרבנותיו בסתם ולא פירש עד שיביא חטאטו או אשמו.

משמע דהיום גורם אע"פ שלא הביא כלל. ורבנן ההוא אע"פ שלא הביא אשמו. דוקדש את ראשו כתיב בתר' ב' תוריים או

ב' בני יונה כתיב וקדם אשס לומר לך אפילו לא הביא אשמו: אע"פ שלא הביא עולתו (דמילא) (דמעולת) סליק דעולה

ו"ל

שלא הביא קרבן. ורבנן סברי דלא חיילא עד שיביא חטאטו. ור' ישמעאל אומר אפילו אשמו. וא"ת הא דקאמר רב חסדא

לעיל אי בנטמא בח' וחזר ונטמא בח' הרי יצאת שעה שראוי להביא בה קרבן מגלתי דר' דלא כרבנן ודלא כר' ישמעאל.

ו"ל דלישא דמילתיה דר' משמע ליה הכי מדקאמר ביום הבאת קרבנותיו בסתם ולא פירש עד שיביא חטאטו או אשמו.

משמע דהיום גורם אע"פ שלא הביא כלל. ורבנן ההוא אע"פ שלא הביא אשמו. דוקדש את ראשו כתיב בתר' ב' תוריים או

ב' בני יונה כתיב וקדם אשס לומר לך אפילו לא הביא אשמו: אע"פ שלא הביא עולתו (דמילא) (דמעולת) סליק דעולה

ו"ל

שלא הביא קרבן. ורבנן סברי דלא חיילא עד שיביא חטאטו. ור' ישמעאל אומר אפילו אשמו. וא"ת הא דקאמר רב חסדא

לעיל אי בנטמא בח' וחזר ונטמא בח' הרי יצאת שעה שראוי להביא בה קרבן מגלתי דר' דלא כרבנן ודלא כר' ישמעאל.

ו"ל דלישא דמילתיה דר' משמע ליה הכי מדקאמר ביום הבאת קרבנותיו בסתם ולא פירש עד שיביא חטאטו או אשמו.

משמע דהיום גורם אע"פ שלא הביא כלל. ורבנן ההוא אע"פ שלא הביא אשמו. דוקדש את ראשו כתיב בתר' ב' תוריים או

ב' בני יונה כתיב וקדם אשס לומר לך אפילו לא הביא אשמו: אע"פ שלא הביא עולתו (דמילא) (דמעולת) סליק דעולה

ו"ל

שלא הביא קרבן. ורבנן סברי דלא חיילא עד שיביא חטאטו. ור' ישמעאל אומר אפילו אשמו. וא"ת הא דקאמר רב חסדא

לעיל אי בנטמא בח' וחזר ונטמא בח' הרי יצאת שעה שראוי להביא בה קרבן מגלתי דר' דלא כרבנן ודלא כר' ישמעאל.